

CARME MUNTÉ

El suport dels 15.000 subscriptors que té arreu de l'Estat espanyol és l'autèntic motor de la *Revista 21*, la publicació mensual de la congregació dels Sagrats Cors. També ho és la fidelitat als seus orígens, perquè avui, com fa cent anys, l'objectiu continua essent difondre l'espiritualitat del Cor de Jesús i la seva dimensió social. La seu de la revista és a Madrid mentre que el seu director resideix a Barcelona. El gadità Fernando Cordero és religiós dels Sagrats Cors, periodista i capellà del col·legi Pare Damià de Barcelona.

Com valora la celebració dels cent anys de la revista?

La valoro molt positivament, perquè el centenari serveix com a trampolí per donar a conèixer més la publicació, crear xarxes amb altres mitjans de comunicació i agrair la fidelitat als nostres subscriptors.

Cent anys després, quin és l'objectiu de la publicació?

Transmetre la bona notícia de l'evangeli en la línia del papa Francesc i ser pont amb la cultura, amb l'home i la dona d'avui. És una revista de l'Església, de la congregació dels Sagrats Cors, però sempre ha estat molt interpel·lada pel patiment, la pobresa i les injustícies. A més, la revista té una vocació profètica molt forta perquè la seva figura inspiradora és el pare Damià de Molokai, que va morir contagiats per la lepra quan servia els malalts.

Com es fan realitat aquests objectius?

Es tracta de ser fidels i a la vegada originals i creatius. Per tant, estem molt atents a reportatges que tracten històries de vida i de fe, perquè també siguin capaces d'interpel·lar persones no creients i agnòstiques. En definitiva, volem ser l'atri dels gentils del qual tant parlava Benet XVI. Un altre repte és incrementar el nombre de subscriptors i fer el salt digital amb un nou disseny web i continguts nous.

Al setembre farà quatre anys que resideix a Barcelona. Dirigir la revista des de Catalunya hi influeix

Fernando Cordero, religiós dels Sagrats Cors, dirigeix la «Revista 21»

Fernando Cordero, al col·legi Pare Damià de Barcelona, amb alguns exemplars de la revista.

«Els mitjans de comunicació d'Església remem al mateix vaixell»

d'alguna manera?

Treballar al col·legi Pare Damià, en la pastoral i fent classes, m'aporta un toc de realitat molt important. D'altra banda, cuido molt la presència de l'Església de Barcelona i Catalunya. Recentment hem entrevistat el cardenal Joan Josep Omella i comptem amb col·laboracions destacades del bisbe auxiliar de Barcelona, Antoni Vadell, o de l'escriptor Josep Otón. El fundador de la revista va ser el pare Calasanz Baradat, que està enterrat a Montjuïc i va fer un apostolat important entre els treballadors de la indústria tèxtil catalana. És providencional que tant el primer director com l'actual siguem aquí. Especialment en el moment actual de les relacions Catalunya-Espanya és important tendir ponts. A més, m'agradaria quedar-me durant un temps més prolongat. Valoro els reptes que planteja una societat secularitza-

da i la resposta d'una Església en recerca, en sortida, molt creativa en la seva manera d'evangelitzar. Una Església, a més, que compta amb mitjans de comunicació importants com el full dominical, Ràdio Estel o *Catalunya Cristiana*.

Vostè advoca per crear xarxa entre els mitjans de comunicació d'Església.

Tots els mitjans d'Església trebalem en xarxa. Tots ens donem un cop de mà i tenim informació que podem potenciar. És molt important de cara a l'opinió pública donar la imatge que els mitjans de comunicació d'Església no som competència sinó que trebalem en comunió. Ho he notat amb el suport al nostre centenari, que és un autèntic regal. Tots remem al mateix vaixell, apostant per una Església en sortida, de portes obertes. Davant dels reptes actuals, ens impulsem els uns als altres.